

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Δαμπερίδην διηγητὸν
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Αἱ ἰταλικαὶ πρωτοφανεῖς ἐν Κρήτῃ αὐθαιρεσίαι) — Μικρὰ Ἀσία (Ἡ ἐν Κυδωνίαις κατάστασις). — Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες. — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Ἑθνικὴ Ἀγαθοεργία. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταίαι εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς: (Διοδοσία ἀντιπροτάσεως Σ. Δάμπριου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 18 Ἰανουαρίου 1906

Ὅσα ἐν ἄλλῃ στήλῃ ἀναγράφουσι λεπτομερέστερον περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ ἐνεργειῶν τῶν Ἰταλῶν ἀποτελοῦσιν ἀληθινὸν διεθνὲς πολιτικὸν σκάνδαλον, ὅπερ δὲν ἐγείρει μόνον τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ἐγκλείει καὶ κινδύνους γενικωτέρων περιπλοκῶν ἐν τῇ ἀτυχῇ τοῦ Μίνωος νήσῳ.

Περὶ τῆς ἀγανακτήσεως ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων φαίνεται ἀδιαφοροῦσα ἡ ἐπίσημος τοῦλάχιστον Ἰταλία. Εἶναι τοσοῦτον ἰσχυρά, ἡ γνώμη αὐτῆς ὡς Μεγάλῃς Δυνάμειος ἔχει τοσοῦτον κύρος ἐν τοῖς διαβουλίαις τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, ἐν οἷς κρίνονται λαῶν καὶ ἐθνῶν τύχαι, ὥστε ὅχι μόνον νὰ περιφρονήσῃ τὴν ἀδικουμένην Ἑλλάδα καὶ Κρήτην, ἀλλὰ καὶ ἀδεῶς νὰ χωρῇ εἰς τὸ ἔργον τῆς ὕβρεως καὶ τῆς κτηνώδους βίας ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καθ' ἃς ἐν τῇ κονίστρᾳ τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἀποκλειστικοὶ γίνονται οἱ ἀγῶνες τῆς ἀρπαγῆς καὶ τῆς κατακτήσεως, τῆς ληστεύσεως τῶν ἀδυνάτων καὶ τῆς ποδοπατήσεως παντὸς ἀνθρωπίνου δικαίου.

Δύο Κρητὰς ἐφόνευσαν οἱ Ἰταλοὶ στρατιῶται καὶ εἰκόσιν ἐπλήγωσαν κατὰ τὰς προσπάτας ἐν τῇ νήσῳ δημοτικὰς ἐκλογάς, καθ' ἃς οἱ στρατιῶται τοῦ Βικτωρίου Ἐμμανουὴλ ἐπέδειξαν πολὺ μεγαλειότερον ζῆλον ἢ οἱ φίλοι τοῦ Βενιζέλου ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τοῦ κόμματος τούτου. Τίς οἶδε πόσοι ἀπεβίωσαν ἐκ τῶν τραυματισθέντων καὶ πόσοι μέλλουσι νὰ ἀποθάνωσιν. Τοῦτο εἶναι ἀδιάφορον τῇ Ἰταλίᾳ. Εἰκοσι δύο Κρητῶν τὸ αἷμα δὲν εἶναι ἰσότης πρὸς τὸ αἷμα ἐνὸς Ἰταλοῦ στρατιώτου καὶ οὐδεὶς συμψηφισμὸς χωρεῖ εἰς τὰς ἀμοιβαίας ταύτας ἀπωλείας. Ἡ Κρήτη πρέπει νὰ καταβάλῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὸ χυθὲν ἰταλικὸν αἷμα καὶ ἐπειδὴ ἡ μικρὰ νήσος εἶχε τὴν αὐθάδειαν νὰ ἀρνηθῇ τὸ βάσιμον τῆς ἀξιώσεως καταλαμβάνεται τὸ ταχυδρομεῖον καὶ τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ Σελίνου τῇ διαταγῇ τοῦ χαριτοδότη τοῦ Χανίου Ἰταλοῦ προξένου καὶ αἱ ἰταλικάι στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἄλλη αὐτὴ ἀνεξάρτητος ἰταλικὴ δύναμις, καταδικάζουσι τὸν πτωχότατον δῆμον Καμpanoῦ, ἐν ᾧ ἔγινεν ὁ φόνος τοῦ Ἰταλοῦ στρατιώτου, εἰς πρόστιμον εἰκοσι χιλιάδων χρυσῶν δραχμῶν πληρωτέον ἐντός δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν, ἄλλως εἰσπραχθήσμενον καὶ διὰ τῆς βίας!

Λοιπὸν! ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία αὕτη καὶ διάδικος, αὕτη καὶ δικαστὴς, ἀναπολόγητον καταδικάζουσα τὸν κατηγοροῦμενον, τὴν μικρὰν καὶ ἀδύνατον Κρήτην! Ἄν ἐπρόκειτο περὶ φόνου Ἰταλοῦ τινος ἐν λιμένι τινὶ τῆς Μ. Βρετανίας ὑπὸ μεθύσου τινὸς Ἀγγλοῦ δὲν θὰ ἐτόλμα ἡ γενναία Ἰταλία οὐδὲ παράπονον νὰ ἐκφέρῃ Ἀλλὰ τὴν Κρήτην δύνανται νὰ ἐρημώσωσι τὰ τηλεβόλα τῶν θωρηκτῶν τῆς, ἀλλὰ τὴν Ἑλλάδα δύνανται νὰ περισφίξωσι μέχρι ἀποπνιγμοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς στόλοι.

Ἄλλ' οἶα πλάνη καὶ μωρία! Καὶ δεκαπλασίαν τῆς ἡν ἔχει δυνάμειος ἂν ἐκέκτητο ἡ Ἰταλία, δὲν θὰ ἐσώζετο ἀπὸ τοῦ γελοίου, ἀπὸ τοῦ οἰκτοῦ μάλλον, εἰς ὃν κρημνίζει αὐτὴν ἀνήκουστος ποταπότης. Δὲν ἔχει ἀνάγκη ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ Βενιζέλου ὡς μάρτυρος, καίτοι ὁ ἄνθρωπος προσφέρεται προθυμότητα, ἵνα πεισθῇ μεθ' ὅσης ὕβρεως προσφέρεται ἡ ἐπίσημος Ἰταλία πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτην, ὅπου συναντᾷ αὐτήν, μεθ' οἷας χυ-

δαϊότητος ποδοπατεῖ τὸ δίκαιον, ὅπερ αἰ ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἀνέπτυρε τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ τάφου. Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν ἐλόκληρος ἡ ἐν τῇ ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ διπλωματία τῆς γείτονος μεγάλης λατινικῆς χερσονήσου κατηναλώθη εἰς μωρὰς σκευωρίας, εἰς χυδαίας ὑπονομεύσεις καὶ εἰς αὐθάδεις προκλήσεις κατὰ τοῦ χθρὸς ὁμοῦ χροῦ τῇ ἰταλικῇ λαῶ, νῦν δὲ ἀσθενεστέρου αὐτοῦ παραμείναντος ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἀποπεμπομένη ἐκ τῆς Τριπολιτίδος ἀρπακτικὰ ἔρριπτε βλέμματα ὡς ἐπὶ χώρας ἀδεσπότου ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ συντριβομένη ἐν Ἀδουμ ἔστρεψε τὰ αὐθάδους ἀπληστίας βλέμματά τῆς ἐπὶ τὰς ἑλληνικὰς χώρας, ἐπὶ τὴν Κέρκυραν, ἐπὶ τὴν Κρήτην, ἐπὶ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἐν οἷς γινώσκουμεν τί βυσσοδομοῦσιν οἱ μωροὶ πρόξενοί τῆς. Ταπεινὴ μέχρι εὐτελείας καὶ περιεσκεμμένη ὑπὸ τοῦ φόβου τῆς ἀνάνδρου συνέσεως πρὸ τῶν μεγάλων ὕψους καὶ ἀναστυλοῦται ὑπεροπτικῶς αὐθάδης πρὸ τῶν ἀδυνάτων.

Καὶ ἔως τοῦ μὲν θὰ χωρήτῃ ἡ Ἰταλία οὕτω φερομένη πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν εἶναι ἀόλητον. Ἡ πολιτικὴ μεγαλομανία τῆς ἀδελφῆς χώρας, ἐνταθεῖσα ἐκ τῶν μεγάλων καὶ ἀπροσδόκητων ἐπιτυχιῶν τῶν πρὸς τὴν ἀναγέννησιν πρὸ τοῦ 1870 τάσεων τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους φέρεται ἀλόγιστος, οἰονεὶ οἰστρήλατος, πρὸς νέας ἡττάς, διότι καὶ νικῶσα ἡ Ἰταλία εἰς τὰς ἀρπακτικὰς αὐτῆς προσπάθειάς ἀφεύκτως μόνον καταισχύνην θὰ δρέψῃ.

Ἄλλ' ἡ ἐν Κρήτῃ ἰδίᾳ διαγωγή τῆς ἔως τοῦ τάχα θὰ χωρήσῃ; Ἡ ὑπολειπομένη τριάς πρὸς πρωτοτύπων τῆς νήσου κατόχων ἑωρ πότε θὰ ἀνεχθῇ τὰς καταδύλους ἰταλικὰς ἀσχημίας;

Τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης πρὸς τὴν ἀθηναϊκὴν «Ἐστία» ἀναγγέλλει ἡμῖν, ὅτι ὁ ἡμετισμός παρισινὸς «Χρόνος» ἐπιρρίπτει ἀπεριφράστως τὴν εὐθύνην τῆς δημιουργηθείσης κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καταστάσεως ἐν τῇ νήσῳ εἰς τὸν πρόξενον τῆς Ἰταλίας Φασιώτην. Αἱ ἰταλικάι ἀσχημίας ἤρχισαν οὕτω γινόμεναι ὀχληραὶ ὅχι μόνον εἰς τὴν Κρήτην, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους αὐτῆς προτάτας.

Τοῦτο χαιρετίζομεν ὡς οἰωνὸν ἄριστον.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἡ ἐν Κυδωνίαις κατάστασις. — Ὑπαίτιος ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή.

Φίλος ἡμῶν ἐπισκεφθεὶς προσφάτως τὰς Κυδωνίας τῆς Μ. Ἀσίας, τὴν περίπτωσιν τῶν γραμμάτων πόλιν, τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐντὸς βραχυτάτου κατὰ τὰς δύο τελευταίας δεκαετηρίδας τῆς 18 ἑκατονταετηρίδος εἰς μεγάλην ἐξηχθεῖσαν ἀκμὴν καὶ φωτισσάντων ἐλόκληρον τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Μ. Ἀσίας διὰ τῶν μεγάλων τοῦ Γένους διδασκάλων, οἷοι ὁ Καλὸς, ὁ Βενιζῆν, ὁ Σαράφης, δίδει ἡμῖν τὰς κατωτέρω καταχωριζόμενας εἰδήσεις, αἵτινες δὲν εἶναι δι' ὅλου εὐχάριστοι καὶ ἂς συνιστῶμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ εὐθύνων.

Ὁ «Ἀγὼν» περὶ Κυδωνιῶν ἔγραψε πολλὰς ἰδίᾳ ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθ. 75 κἑ. φυλλοὺς αὐτοῦ λεπτομερέστατα, κτεδεῖς δὲ τὴν εὐεργετικὴν ροπήν, ἣν ἡ λαμπρὰ καὶ ἀμειψόστη ἑλληνικὴ πόλις ἀσπεῖ εἰς μεγάλῃν πρὸς τὴν μεσόγειαν ἀκτίνα, ροπήν πολιτιστικὴν καὶ ἐξημερωτικὴν διὰ τοῦ ἀρτίου γυμνασίου τῆς καὶ τῆς πληθῆος τῶν ἄλλων σχολείων τῆς, διὰ τοῦ νοσοκομείου καὶ βρεφοκομείου καὶ γηροκομείου.

Ἄλλ' ἰδοὺ τί νῦν γράφει ὁ ἡμέτερος φίλος.

«Αἱ Κυδωνίαι διαλάμπουσι μὲν καὶ τῶρα ὡς ἐστία πολιτισμοῦ, ἀλλ' εἰς μικρότερον βαθμὸν διότι ἐξ ὅτου ἡ τουρκικὴ πολιτικὴ διὰ τῶν γνωστῶν παντοίων μέσων καὶ ὁργάνων, ὑποσκάπτουσα τὰ θεμέλια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ κρᾷ τῆς καὶ ὑπολαμβάνουσα ζημίαν τὴν εὐπορίαν ὁμογενῶν πληθυσμῶν καὶ ἐχθρὸς τοὺς ὑπάρχοντες, ἀποστολὴν καὶ ὕψιστον σκοπὸν πολιτικὸν ἔθετο τὴν καταπολέμησην παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ δεῖξῃ ζωὴν καὶ κίνησιν, αἱ Κυδωνίαι ἐκπίπτουσι βαθμὴν καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶναι πλέον ὅ,τι ἦσαν

ἄλλοτε. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν καὶ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ ἐφόσον αὐταὶ ἵνα μὴ ἐρχονται εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰς τοπικὰς διοικήσεις ἐδεικνύοντο ἀμελεῖς ἐν τῇ ἐκπληρώσει ἱερῶν καθηκόντων, μάλιστα δὲ ἡ τελευταία, διότι ἀπ' ἧς ἐποχῆς τῆς Μητροπόλεως Ἐφέσου προίσταται ἡ Α. Σ. ὁ κ. Ἰωάννης Εὐθυβούλης καὶ αἱ καταπίσεις ἐπληθύνθησαν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντιδράσεως ἐκ μέρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ ὁ κληρὸς ἐξητελείσθη διὰ τῆς ὑποστηρίξεως μὲν καὶ προαγωγῆς ἀνικάνων καὶ τῆς χειροτονίας ὑπεραριθμῶν ἱερέων οὐχὶ δωρεὰν βεβαίως χειροτονουμένων καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως μέχρι καταδίωξεως τῶν ἐναρετωτέρων τῶν μὴ συγκατανεόντων νὰ γίνωνται τυφλὰ ὄργανα ἀνωτέρων ἐπιθυμιῶν οὐχὶ ἐξ ἀγαθῆς συνειδήσεως ἀπορροεσθῶν, καὶ τοῦ προσεταιρισμοῦ στοιχείων πᾶν ἄλλο ἢ ὁ γινὼν καὶ εὐεργετικῶν.

Ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Σ. ἐν Κυδωνίαις εἶναι ἀπὸ τετραετίας ὁ νεαρὸς, μόλις τριαντούτης κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ, ἐπίσκοπος Εἰρηνοπόλεως κ. Ἀρσένιος Ἀρεντούλης, τοῦ ὁποῦ ἡ ἐν γένει διαγωγή καὶ ὁ τρόπος τοῦ πολι-εὐσεβῆς ἐδείξεν αὐτὸν ἀνθρωπὸν ἀπειρον μὲν ὡς ἀρχιερεῖ, ἐπιρρεπῆ δὲ εἰς κολακείας καὶ ἐξευτελισμοὺς ἀπέναντι τῆς διοικήσεως, κομψοῦμενον δὲ καὶ κομπάζοντα καὶ ζηλοῦντα μόνον τὰς πρωτοκαθεδρίας καὶ τὰς τιμὰς καὶ τὴν δόξαν καὶ τὰ παράσημα, δι' ὧν γινώσκει ἡ τουρκικὴ καὶ πᾶσα ἄλλη πολιτικὴ νὰ ἐκπαυλίζῃ τὰς συνειδήσεις.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ καὶ συγχευαὶ κατηργήθησαν καὶ πᾶσα τάσις πρὸς ἡθικὴν ἢ ὁρησκευτικὴν ἀνάπτυξιν ἀνεστάλη καὶ διαθῆται πρὸς ἴδιον ὄφελος ἔργων καὶ δικαίᾳ παρανομίᾳ διεξήχθησαν καὶ πολιταὶ διὰ τακτικῶν ἐσκευασθησάντων καὶ κατηργήθησαν εἰς τὰς ἀρχὰς δὲ δῆθεν στασιασταὶ καὶ ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ὁρησκευτικὴ ἀγωγή εἰς τὰ περιχώρα ἐντελὲς παρεμείληται καὶ, ὅπερ μέγιστον, αὐτὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ἐφυλακίσθη, τοῦ μὲν Σεβασμιωτάτου ἐγκαταλείψαντος αὐτὸ εἰς τὴν τύχην τοῦ καὶ ὀλίγας ὥρας πρότερον λάθρα καὶ ἐσπευσμένως ἀναχωρήσαντος ἐκ Κυδωνιῶν δι' ἀκατίου εἰς Μιτυλήνην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κορδελιὸν τῆς Σμύρνης, τοῦ δὲ ἀντιπροσωπεύοντος Αὐτὸν καὶ προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἐπισκόπου Εἰρηνοπόλεως ἔσθθεν βλέποντος καὶ μόνον δι' ἀτομικῆς ἐγγυήσεως τῶν δημογερόντων πρὸς Αὐτόν, ὅτι θὰ πληρώσῃ τὸ αἰτήθη ὑπὸ τοῦ νομάρχου ποσὸν ἐντὸς ὁρισμένου ὥρων ἀποφυλακίσαντος αὐτοῦ. Δὲν ἐπρεπεν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἀμφοτέροι ἐν τῇ δικαιοῖ τῶν καὶ δυνάμει τῶν πολυθρυλίων προνομίων νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος ὑποστηρίζοντες τὴν δημογεροντικὴν ἐξουτελισμένην καὶ ὑβρίζομένην, ἐν ἀνάγκῃ δὲ πρῶτοι αὐτοὶ νὰ ζητήσωσι νὰ φυλακισθῶσι ὡς καλοὶ Ποιμένες;

Ἐπίσης ἡ ἐπὶ δύο ἔτη ἀνευ λόγου κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐορτῆς τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων μεταβάσις τῆς Α. Θεοφιλείας τὸ πρῶτον ἔτος εἰς Φρένην καὶ τὸ δεύτερον εἰς Πέργαμον μόνον καὶ μόνον, ἵνα μὴ προστῇ τῇ: ὑπὲρ τῆς Α. Μεγαλειότητος Δοξολογίας ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον διαγωγή τῆς ἐν τῇ ζητήματι τῆς ἐν Δεκελῇ βεβηλώσεως τοῦ «Ἐσταυρωμένου τῆς ἀρχίας Τραπεζῆς» τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ ἀγίου Δημητρίου ὑπὸ τοῦρκου στρατιώτου δικαίως ἐξηρέθισε τὴν κοινὴν γνώμην.

Κατόπιν τούτων καὶ ἄλλων πολλῶν εὐνόητων, ὅτι μετ' εὐερεσκείας ἡκούσθη ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκεῖθεν τῆς Α. Θεοφιλείας. Καὶ ἀντικαταστάτης μὲν αὐτοῦ ὡς ἐπισκόπου πρὸς τὸ παρὸν τίς θὰ εἶναι δὲν γνωρίζομεν, εἶναι δὲ μόνον γνωστὸν, ὅτι ἐρχεται ἀπεσταλμένος τῆς Α. Σ. ὡς ἀρχιερατικὸς ἐπιτροπος ὁ πρωτοσύγκελλος Ἀλέξανδρος Δῆμογλου, λίαν νεα ὡς καὶ οὗτος. Κατὰ πόσον ὁμοῦ θὰ δικαιοῦ τὸς ποθοῦς καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς μεγάλης ἐκείνης Κοινότητος ἀγωνιστοῦ.

Εὐχῆς ὁμοῦ ἔργον θὰ ἦτο, ἐὰν ἡ Α. Σ. ἐκτεμῶσα τὴν ἀξίαν τῆς κοινότητος καὶ συναρπαζομένη τὰ βαρέα καθήκοντα, αἶψα ἀπέναντι ταύτης, ὅπως καὶ ἀπέναντι ἄλλων κοινότητων ἔχει ἀναλαβεῖ, ἐφρόντιζεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ πέμψῃ ἐπίσκοπον οὐχὶ νέον καὶ ἀρχαῖον μόλις καταλιπόντα τὰ ὅρνια τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἀλλ' ἄνδρα πεπειραμένον, ἱκανόν, δυνάμενον καὶ τὸ ἄξιωμα τῆς Ἐκκλησίας νὰ σώζῃ καὶ τὰ κοινοτικὰ συμφέροντα εὐδοκίμως νὰ ἐξυπηρετῇ

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Προθύμως ἤρχισαν ἀνταποκρινόμενοι διάφοροι ἄνθρωποι τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐκκλήσιν τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ψηφίσεως εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν ἀγῶνων. Οὕτω μετὰ τὸν Δῆμον Πειραιῶς πρῶτον ψηφίσαντα

πεντακισχίλιας δραχμὰς. ἐψήφισαν δραχ. 500 ἡ Δῆμος Παγασῶν, δραχ. 200 ὁ Δῆμος Σκοπέλου καὶ ὁ Δῆμος Λαυρίου δρ. 300.

Ὅμοιως ἐψήφισαν ἡ μὲν μονὴ Ξυνιάς δραχμὰς πεντακοσίας, ἡ δὲ μονὴ Εὐαγγελισμοῦ ἐν Σκιάθῳ δραχμὰς 200.

Ὅμοιως ἐψήφισαν δραχ. 5. 000 ἡ Λιμενικὴ ἐπιτροπὴ Πειραιῶς, καὶ δραχ. 500 ἡ Τράπεζα Ἀνατολῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ πλὴν τῶν Δήμων καὶ Μονῶν ἀπετάθη καὶ εἰς τὰς Τραπεζάς, τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον, τὴν ἐταιρείαν τῶν Μονοπωλείων, τὴν ἐταιρείαν τῶν Μεταλλουργιῶν Λαυρίου, τὴν Διεύθυνσιν τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας καὶ Δυτικῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀθηναϊκὴν Λέσχην, τὴν λέσχην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων θὰ μετὰσχῶσιν ἐν αὐτοῖς ἐκάστου ἀγωνίσματος ἀνὰ δύο Ἑλληνες ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἄλλοι δύο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς συλλόγους ὡς καὶ τρίτος, ἂν ἡ ἐπίδοσις αὐτοῦ κριθῇ ἀξία λόγου. Πλὴν δ' αὐτῶν θὰ μετὰσχῶσι τῶν ἀγῶνων καὶ οἱ ἐκτὸς συλλόγων φιλάθλοι ὅσοι προκριθῶσι κατὰ τοὺς Πανελληνίους ἢ κατὰ τοὺς τοπικοὺς ἀγῶνας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικῶν συλλόγων.

Εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῶν ἐν Ἑλλάδι γυμναστικῶν συλλόγων θὰ παρέχωνται κατὰ τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας εἰσιτήρια εἰς τὸ ἡμῖς τῆς τιμῆς.

Κατὰ μὲν τοὺς Πανελληνίους Ἀγῶνας θὰ παρέχωνται ὁρισμέναι θέσεις διὰ τοὺς νικητὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους, κατὰ δὲ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ὁρισμέναι θέσεις διὰ τοὺς νικητὰς τῶν προηγούμενων Ὀλυμπιάδων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ φωτογραφικοῦ καταστήματος ἐκ Βοημίας ζητοῦντος τὴν ἀδειαν παρακολουθήσεως τῶν ἀγῶνων ἐκ τοῦ στίβου χάριν φωτογραφίσεως αὐτῶν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ ἀδεία αὕτη δοθῇ εἰς πέντε ἐν ὅλῳ φωτογράφους, δύο μὲν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, τρεῖς δ' ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατὰ σειρὰν αἰτήσεων.

Ὡς δικαίωμα ἀποληπτέον παρ' ἐκάστου τῶν φωτογράφων τούτων ὥρισεν ἡ Ἐπιτροπὴ φράγμα δικαιοσύνης. Τὰ δὲ κοδὰκ ἐσονταὶ ἐλευθέρως, ἀλλ' ἡ χορηγία αὐτῶν θὰ ἐπιτραπῇ μόνον ἀπὸ τῆς θέσεως τῶν κατόχων αὐτῶν, ἀπαγορευομένης τῆς εἰς τὸν διάδρομον καὶ τὸν στίβον καταβάσεως.

Καθ' ἡ ἀνήγγειλεν ἐκ Φλωρεντίας τὸ κτᾶστημα Φανταππὲ ἤρχισαν ἐν αὐτῷ αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν διακόσμησιν τῆς πόλεως τὴν παραγγελλεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ αἱ τῆς πρωτοτύπου λαμπαδηφορίας, μάλλον κινητικῆς φωτοχυσίας. Κατὰ τὰ γραφόμενα τοῦ κ. Φανταππὲ ἡ ἐπιτυχία θέλει ὑπερβῇ πᾶσαν προσδοκίαν.

Μεγάλη εἶναι ἡ ζήτησις τῶν ἐξομνηκονταπενταδράχμων δελτίων συνδρομῆς ἐντεῦθεν τε καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπὴ ἐζήτησε πρὸς διέξασιν διὰ μιᾶς ἐκατόν. Πολλοὶ δὲ ἰδιώται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπευθύνονται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ζητοῦντες τοιαῦτα.

Ἐξ Ἀγγλίας γράφουσιν δὲ ἐνεργήσαντα διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας οἱ Leutenant Jtawtreg, πρωταθλητῆς τοῦ στρατοῦ ἐπὶ 1 μιλίου. — K. Kornavalles (Πανεπιστημίου Ὀξφόρδης) πρωταθλητῆς 1/2 μιλίου. — R. Reed, πρωταθλητῆς 100 καὶ 400 μέτρων. — A. R. Churchill, πρωταθλητῆς Πανεπιστημίου Κανταβρυγίας 3 μιλίων. — S. Abrahams, πρωταθλητῆς 100 μ. καὶ 2 μιλίων εἰς ὕψος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Κανταβρυγίας. — J. Horne, πρωταθλητῆς 1/2 μιλίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Κανταβρυγίας. — J. Camelly, ἀθλητῆς 5 μιλίων.

Αἱ Ἀγγλικάι ἐφημερίδες γράφουσιν δὲ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας θὰ μεταβῇ εἰς Cannes τὴν 20 ἢ τὴν 25 Μαρτίου.

Μετὰ διακοσμήν δέκα πέντε ἡμερῶν εἰς Cannes θὰ ἐπιβιβασθῇ τῆς θαλαμηγού τοῦ καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τινων πολιτικῶν πλοίων θὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας, ὅπως παραστῇ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας.

Ἐκ Δανμαρκίας γράφουσι τῇ Ἐπιτροπῇ ὅτι τὴν προστασίαν τῆς ἐκτὸς Ἐπιτροπῆς ἀνέλαβεν ὁ Διάδοχος τοῦ Δανικῶ Ὁσόνου Χριστιανός, τὴν δ' ἐπίτιμον Προεδρείαν αὐτῆς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κομῆς Féodal-Ralen Levettzau.

Προσέτεθον δ' ὡς μέλη ἐκτὸς τῶν κ. κ. Fritz Hhnsen, Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ivar Nyhalm γερμανικῶς H. C. V. Meller, C. V. B. Thalbitzen, καὶ οἱ κ. κ. F. A. Lorek, R. Rondo, G. F. Bock, C. Michelsen, N. Antersen, C. J. Christensen, Benny Dessau, Joh. Goldschmidt, Martin Dessau, A. Clod-Hansen, J. E. V. Hansen, Char. Hecksher (Γερμανοὶ Προξένου), F. L. Hey Προξένου, Jens Jergensens, Joh. Kier, K. A. Knudsen, C. F. Lohmann, N. C. Monberg, Henrich Nergaard, καὶ Emil vett

[illegible]